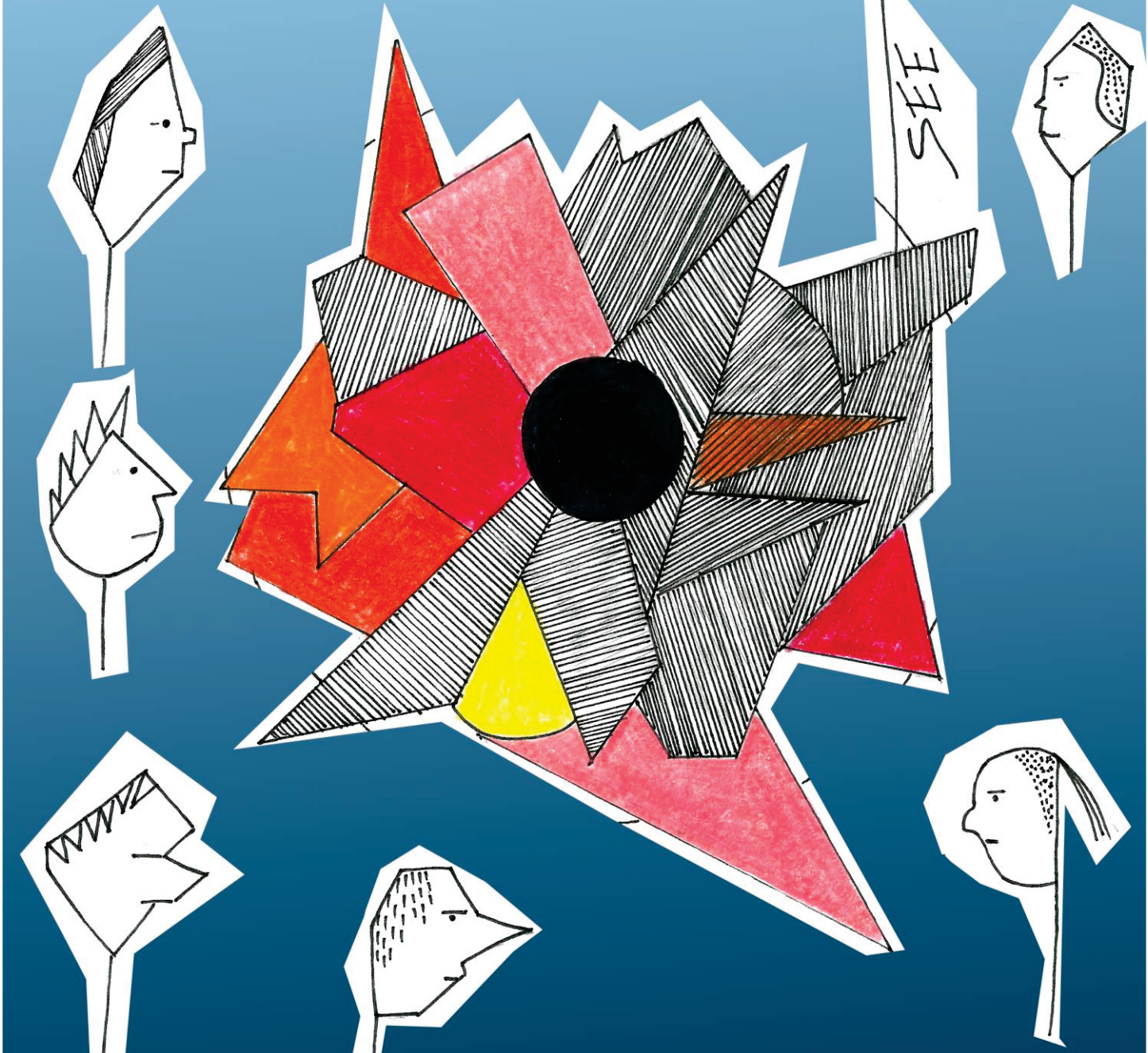

g [dʒi:]

MORE

SEE

gINTRO

Nová doba si žádá nové rozměry

Držíte v rukou první číslo časopisu „g“. Název už svým minimalistickým pojetím propůjčuje „géčku“ rozměr jiný. A tak jako časopis vytváří redaktori, ale jeho podstatou jsou čtenáři, tak náš vzdělávací systém tvoří vzdělávání, ale jeho podstatou jsou studenti. Na kolik procent je podstata v druhém případě vystižena si dokáže každý domyslet sám. Ale oč tu běží, dobrý časopis si žádá skvělé čtenáře. Čtenáře plné otázek. Jako třeba...

Proč jste sakra tady?

Na to bychom se mohli ptát my vás i vy nás.

Tak proč?

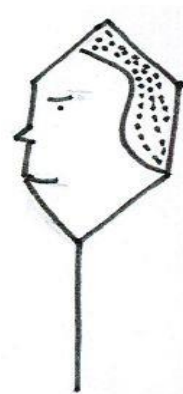
Gympl a vše co se děje uvnitř i venku. Sondy do kulturního dění, vědy, výzkumů, sportu, politiky a spousty dalších témat. Rozhovory, školní akce, vtipy, názory, reportáže.

To vše v originální formě a možná s minimalistickým nádechem.

Nejsme jen tak nějaká škola, jsme škola, na které studují já, ty, ona i on.

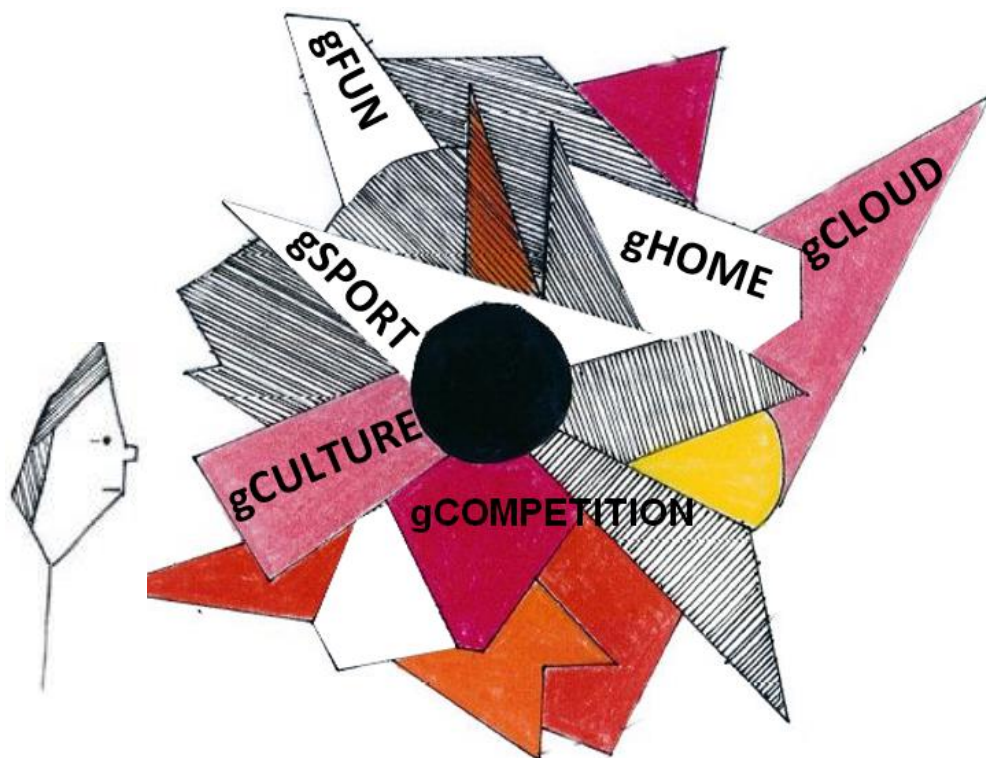
Tak do toho pojďte s námi!

Vaše redakce „g“.

gINDEX

Časopis ke stažení...

DUBEN 2015, vydává studentská redakce, příspěvky do dalšího čísla pošlete nejpozději do 31. 5. 2015 na redakční mail: redakce.g@seznam.cz

Těšíme se na super příspěvky ☺

Zima je, zima je, zima je v lese...

Jak jistě víte, tohle je refrén písničky Zima od známé zpěvačky Hany Zagorové. Ale zima není jen zima, která už odešla, ale i oblíbený profesor na naší škole. Hrál hokej nejen za ČR, ale i za státy jako jsou Korea a Rusko, proto jsme si ho vybrali na náš první rozhovor. Na Gymnázium ho můžete potkat už od roku 2007. Učí hlavně tělocvik, ale ve svém rozvrhu má týdně i několik hodin ZSV (základy společenských věd).

Jaké jste měl dětství?

Kvalitní. Hodně práce, každý den jsem musel na zimní stadion a potom do školy, ale určitě to za to stálo. Děti v této době mají málo pohybu.

Jaké jste měl známky a jak jste se choval, když vám bylo 13?

To kdybych sám věděl...tak asi samé jedničky. S chováním to bylo naprosto v pořádku, určitě jsem nedělal, s prominutím,

Okurka, Jablíčko, Lepek

takové *hovadiny*, jaké dělají děti dnes. Hlavně jsem dost pracoval a to dnes kdekomu chybí.

V kolika letech jste začal s hokejem?

S hokejem jsem začal ve čtyřech letech. Hned mě to začalo bavit a hraji ho až dodnes, jak vidíte.

V ledním hokeji jste byl velmi slavný, proč jste skončil?

Věk. Všichni hokejisté skončí buď věkem, nebo zraněním a po 30 letech už prostě hrát nejde, až na takové výjimky jako je třeba Jágr, nebo další slavní sportovci.

Na jaké vysoké škole jste studoval? Proč jste šel učit zrovna sem?

Studoval jsem v Olomouci na UP FTK. Tato škola se mi vždy líbila a bez práce nejsou koláče. Navíc, učit mě baví.

Kolik let už na této škole učíte?

Tak to už nevím...asi kolem 7, 8 let, ale radši si to ještě ověřte.

Znáte se s nějakými slavnými hokejisty?

Nevím sice, kteří hokejisté jsou pro tuto generaci slavní, ale znám se s Dopitou nebo Paterou.

A co byste řekl na závěr, třeba jako doporučení pro vaše studenty?

Práce, práce, práce, práce a jenom práce. To práce mě dostala tam, kde teď jsem a pracovat se musí i když učení je také důležité. Doufám, že se mými radami budete řídit.

„KDE TO ŽIJEME?“

Dne 19. 3. 2015 proběhl u nás na Gymnáziu Šternberk projektový den s názvem „Kde to žijeme?“. Tohoto projektu se po dvou letech zúčastnilo celé gymnázium, včetně vyšších ročníků. Žáci a studenti se mohli zapsat do libovolných workshopů s různými tématy již 14 dní předem. Každý se na toto téma zaměřil z jiného úhlu. Hned na první pohled jich zaujalo několik, ale zvítězila včelařina paní prof. Metlíkové.

V této dílně jsme se dozvěděli, jaké jsou podmínky k vlastnění včelařského úlu a co všechno je zapotřebí. Také jsme se z blízka podívali do života včely medonosné.

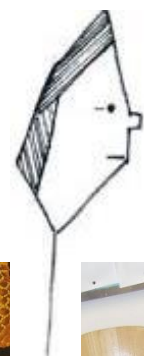
Kdo by řekl, že tak malá stvoření toho za život zvládnou tolik. Je obdivuhodné kolik nektaru nasbírají a kolik kilometru denně uletí.

Bylo mi umožněno strávit několik hodin v bílé včelařské kombinéze a můžu s jistotou říct, že zima mi nebyla. Vlastnoručně jsme si vyrobili svíčku z

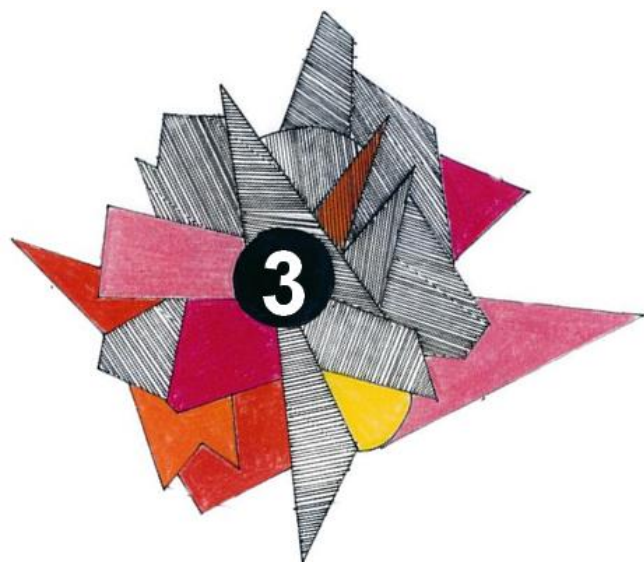
vosku (ta naše možná plnila účel, ale estetický vzhled byl snad 20°C pod nulou), rozpitvali jsme a následně si pod mikroskopy prohlédli těla včel a ochutnali pravý český med.

Tým pana prof. Večerky sestavil dotazník na téma: jak je to se psy ve Šternberku. Celá prima probádala údolí pevnosti Boyard a skupina paní prof. Mrhačové nám přiblížila základy japonského jazyka. V učebně chemie se několik detektivů s paní prof. Jánošíkovou pokoušelo rozluštit záhadu ukradené známky pomocí vědy a cela 3. A. společně se septimou probrali židovské tradice a svátky.

Řekla bych, že tento projektový den byl každému něčím přínosný a rozhodně si to všichni užili.

Kari

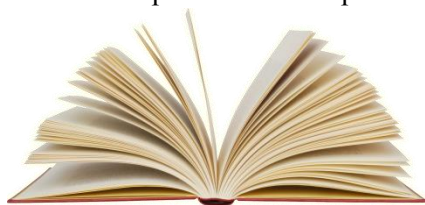

Náš školní poklad – knihovna

Dne 31.3 jsem navštívila naši nově zrekonstruovanou knihovnu. Do nosu mě v okamžiku uhodila vůně knih a konečně ne pach zatuchliny a plísně, jak tomu bylo v dřívějším úložišti knih, které nebylo nikde jinde než ve sklepech. Jak vlastně někdo může jen tak knihy „šoupnout“ do sklepa?! Takový poklad necháte trouchnivět v podzemí...to je dlouhá historie, začneme tedy od začátku. Nejstarší umístění knih bylo v místnosti za učebnou zeměpisu, kde je nyní sklad map a ostatních pomůcek.

Nadále se přemístila do 2. patra do

staré budovy, kde dříve bývala jazyková sekce. Bohužel kvůli nutnosti rozšíření jazykových tříd, byla knihovna umístěna do sklepa, kde knihy zažívaly krušné časy, kvůli vysoké vlhkosti. Nebylo to však pouze nepohodlí knih, ale i vyučujícího, který chtěl nechtě musel strávit svůj volný čas pod

zemí. Právě proto se knihy po nějaké době začaly půjčovat pouze po studentově osobním vyžádání určité knihy.

Po letech snahy a čekání na volné prostory se konečně uvolnila místnost za učebnou velkých IVT. Knihy tedy po dlouhých letech vyčkávání ve tmě získaly nový, suchý prostor a možnost být znovu volně přístupné.

„...i my sami můžeme přispět k rozvoji knihovny...“

Rekonstrukce a obnova knihovny spočívá nejen v nových prostorech, ale i v doobjednávání nových knih. Dnes knihovna čítá kolem 2,500 knih a z toho cca 100 knih je nových. Jako nové knihy byly např. objednány: Pán prstenů, Bylo nás pět (po 15 kusech), trilogie Hunger games, série Zaklínač, My děti ze stanice ZOO, Řecké báje a pověsti a Šibeniční písně. Uvedené knihy svědčí o snaze rozšířit sbírku knih žánru fantasy, doplňuje se však i klasika a seznam knih pro maturitu. Knihy se objednávají ve zdejší Albertově knihkupectví a peněžní částky se čerpají z akcí školy, jako jsou sv. Martin a Zahradní slavnost, leč největší roli zde stále hraje příspěvek OPS.

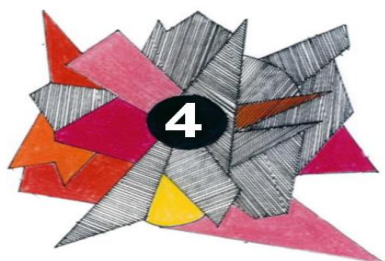
V nejbližší době se můžeme těšit na nové přírůstky jako třeba: sága

Harry Potter, Betonová zahrada, Stařec a moře, Povstalecká trilogie nebo Hoši od bobří řeky.

Přes všechnu snahu učitelského sboru v knihovně bohužel zatím nejsou všechny knihy z maturitního seznamu a povinné četby, mezi ně patří: Deník Anne Frankové nebo Evžen Oněgin. Dozvěděla jsem se, že i my sami můžeme přispět k rozvoji knihovny, stačí doma najít starou knihu, kterou už číst nebudeme, a donést ji do knihovny, ta určitě přijme pomocnou ruku, zvláště když bude kniha patřit na seznam ke státní maturitě.

Pokud si už nějakou knihu vypůjčíte, dbejte na daný termín navrácení zpět do knihovny. Knihu můžeme mít vypůjčenou 14 dní a poté ji můžeme ještě 2x prodloužit, dohromady tedy měsíc a půl (když si termín neohlídáme, budeme povinni zaplatit korunu za každá nadbytečný den).

Po získání veškerých informací o našem školním pokladě od paní profesorky Barglové a profesorky Maňhalové knihovnu opouštím a naposledy se zhluboka nadechnuji opojné vůně knih

Maja

S bubeníkem kapely Alfonz Mergell, Jirkou Slimaříkem o umění života a dobrodružství hudby.

Jsi celkem bohém? Vidiš se tak?

Na stupnici bohémů jsem někde uprostřed, jsou víc bohémové které já vidím jako bohémy, a jsou miň bohémové který zas mě vidí jako bohéma. Jednoduše se pohybují v kulturním prostředí, takže by se to tak dalo nazvat.

Bohémské prostředí? V obklopení bohémů?

A co je to bohém?... to je otázka.

Představ se ve věcech. Věc, která tě vystihuje, něco co jsi?

Jsem recorder, protože zaznamenávám plno věcí, plno zážitků. Často jsem, ne pasivní, ale aktivní naslouchající okolí a ostatním.

Jak bys jedním slovem popsal svůj současný život?

Jedním slovem je to jaro. Ať už protože teď je jaro, tak i proto, že jaro je pro mě zrod něčeho nového. Jaro je na začátku roku, takže nový začátek něčeho nového. Je to nová energie, zlom a začátek nového roku.

Vždy tě to táhlo k umění? Nebo byl nějaký zlom ve tvém životě? Něco co tě nakoplo?

Rodiče mi nechali volnou ruku v tom co chci dělat, a mamka mě vedla k hudbě. Od malička jsem hrál na flétnu, pak jsem začal na bicí a na trombón. Učím se na kytaru a chci hrát na klavír. Ale hudbu mám rád celý život a pohybují se pořád v tom prostředí. Hrál jsem ve šternberském orchestru (Groovy Mallets.) a různých souborech. Vícekrát jsem vystupoval a hodně hrál. Ale vážný zájem o umění, hudbu a taky o vizuální umění začal od gymplu. Nejdřív jsem začal v prváku chodit do dramaťáku, kde jsme měli dobrou vedoucí, která mě vedla k umění obecně

a asi ve mně probudila hlubší zájem plus to, že jsem v prváku začal hrát poprvé v kapele. Dramák, kapela a všechny ty věci do sebe tak zapadaly, že mě to tak chytlo a našel jsem se v těch věcech..

Takže ti gympl spíš dal, než vzal, nebylo to, že by tě sžíral a umění šlo bokem?

Ne, já jsem za gympl moc rád, mě to posunulo. Dalo mi to jakousi kostru toho co všechno vlastně existuje. Jak se říká všeobecný přehled. A protože jsem to zvládal a nešlo mi o samy jedničky, tak jsem při tom mohl dělat spoustu jiných věcí. Poznávat lidi. Jsem rád, že jsem poznával taky lidi z gymplu. Já to nechci shazovat, ale kdybych byl třeba na učilišti, tak tam ti lidi nejsou tak otevření umění a tady těm věcem. Jsou z jiných rodin a mají jiný názor na svět než třeba já.

Co je tvým momentálním snem?

Bylo by super, kdybych se mohl živit tím co mě baví, což je hudba, umění a tyhle věci.

Nejde o to dělat co tě baví, nebo že tě to bude pořád bavit. Ne dělat něco, že mě to právě baví nebo že to teď chci dělat, ale vědět, že to má nějaký smysl a že to někam spěje.

A myslíš si, že umění má v dnešní době smysl a perspektivu, že to někam spěje?

Mohou být skupiny milovníků umění, ale jsou i ti, které to zas tak moc nebere.

Já si myslím, že estetiku vnímá každý, jenom někdo víc a někdo míň. Řekl bych, že jsme si zvykli brát i neestetické věci a na tu estetiku moc nedbat. Ať už třeba reklamy, nebo nějaké veřejné billboardy, a všechny tyhle věci jsou otřesný a nelíbí se mi. Nemají vtíp. Nebo domy, který jsou udělaný jenom za účelem funkce, a ne té estetické. Určitě to smysl má protože, ... máto smysl prostě. Dělat umění. Děláš to protože to chceš dělat, může to být i produkt, ale tím se chceš nějak vyjádřit a chceš předat nějakou myšlenku.

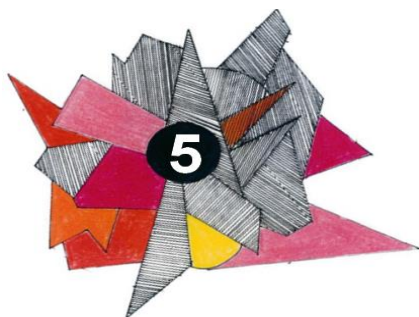
Jaká je tedy funkce umění dnes? Je pro člověka důležitá?

Umění vždycky povzbuzuje ducha nebo vyvolává myšlenky otázky nebo šokuje. A za diktátorských režimů umělci a umění bylo to, co bylo proti režimu a potom se třeba dělilo na to co šlo s tím režimem a to, co ne. Ta funkce je asi progresivnost a posunování společnosti dopředu spíš myšlenkově a esteticky. A to zahrnuje všechno, obrazy, literaturu, hudbu.

...pokračování příště

Ela

SPARTAKUS

Dne 30.3. jsem se i přes nepříznivé počasí a strach ze čtvrtletky z matematiky, kterou jsme měli psát další den vypravila společně s rodinou do Moravského divadla v Olomouci. Zhlédnout jsme měli příběh legendárního otroka Spartaka v taneční verzi.

Jakmile jsme se konečně pohodlně usadili a světla zhasla, bylo to jako bychom se ocitli v rozbouřeném Římě někdy ve starověku. Živý orchestr odváděl opravdu dobrou práci. Hned v prvních okamžicích jsme obdivovali akrobatické kousky Spartakova protivníka vojevůdce Crassa následovaného celou „armádou“ tanečnicků. K vidění byly i romantické scény.

 2 hod. 10 min.

 okolo 200Kč

www.moravskedivadlo.cz

Spartakus ztvárněný Ivo Jamborem byl ale zdaleka nejlepší. Předváděl obrovský kontrast oproti rolím princů, které hrával velmi často v předchozích rolích. Tanec byl nekontrolovaný a drsný, což mu vůbec neubíralo na lehkosti.

Myslím, že ženské osazenstvo bylo opravdu nadšené, protože v druhém dějství Jambor kromě čistého pohybu předvedl i odhalený hrudník a vyrýsované břišní svaly. Ačkoli režisér nepozměnil konec a vše se událo podle historie odcházeli všichni spokojeni. Dokonce jsme účinkující na pódiu pozdrželi dvojitým potleskem.

Zuzana Lorencová

Kdybych se probudil do války

Cožpak není válka okolo?
Cožpak snažíme se málo?

Málo a dost.

Ten odrovnává onoho
a kdo z koho?

Kdo komu boří most?

Člověk, jenž znaven
usínal

ve zmeti lži a pravd,
zesínal.

Chtěl spát s očima dokořán,
nevnímat boje palby,
zvuky ran.

Nikdy nepřiznal by,
že vše viděl, ale oči zavíral,
před lidem, který skomíral.

Kdo tlačí nás
ve stavu beztíže?
Kdo ztělesňuje zvíře,
jež staví hráz?

Staví ji mezi myšlenky.
Mezi tu tvou
a onu jinou
převělí stráž bedlivou,
aby ni domněnky
do tvé mysli došly.
Raději, aby pošly.

Ideje vyřčené i ty v tichosti
válčí mezi sebou dle libosti.

Válka co nezná smrt.

Válka co honí tě jak chrt.

Ta co uštává, ne na těle,
však na duši.

Když ideje různé semele
v šedou kaši.

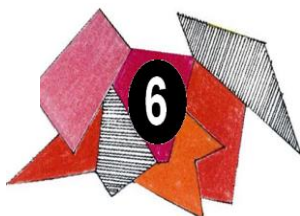
Kaši, kterou děti krmí snáz,
dříve než udeřil by mráz.

Mráz myšlenky vlastní,
pak se vyjasní,
kde pravda stojí
a kdo se z ní napojí.

Ten kdo oči otevřel,
to aby nezemřel.
Ten děti své chrání,
před davem hnaným saní.

Saní, jež nezná bratra,
na nás hledí z patra.
Tu bezděky krmíme,
přítom naivně sníme.

A nikdo nechce znáti,
co zná stará máti.
avšak
ve víru války uvězněn.

Ela

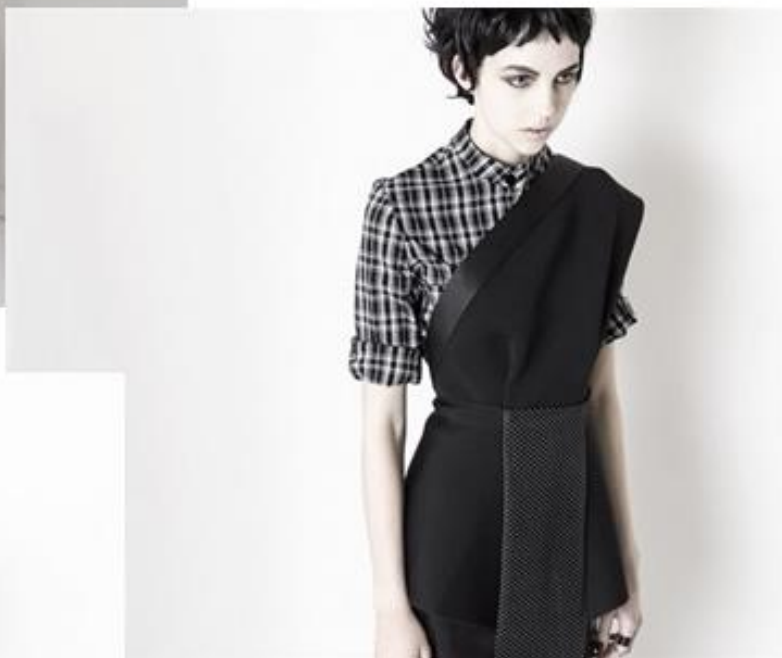
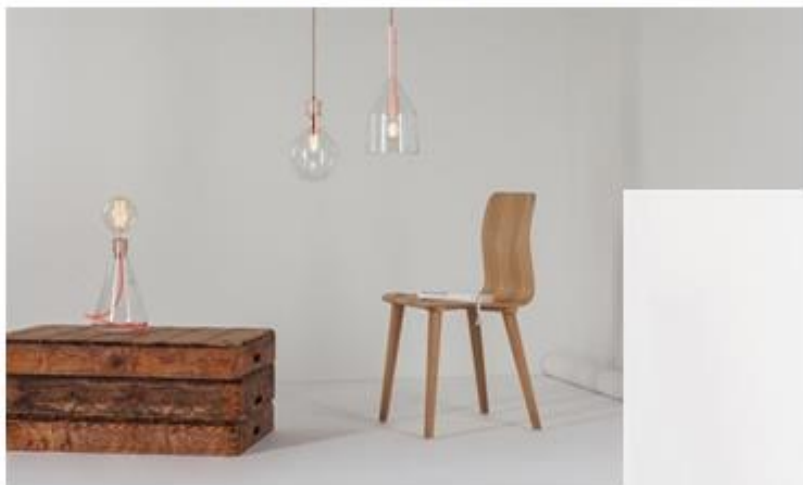

**Ceny divadelní
kritiky přistály Na
zábradlí**

Designové Česko – Ceny Czech Grand Design

Chceme si obléci uniformu?

Uniformy, ano, či ne? To, co je v Japonsku, Číně, Indii, Austrálii či Africe zcela běžné, působí v České republice téměř exoticky. A proč školní uniformy vlastně zavést? Byl by to pro nás přínos? Schválilo by naše gymnázium povinné nošení školních uniforem, nebo bychom narazili na vlnu odpůrců a museli jsme se smířit s naším dosavadním systémem? Chceme si obléct školní uniformy nebo je jen nadále vídat v amerických televizních seriálech ze školního prostředí? Jaké jsou plusy a mínusy aneb co převažuje? Historie školních uniforem sahá až do Anglie za vlády Jindřicha VIII. Uniformy se však rozšířily na přelomu 18. - 19. století, kdy se anglické veřejné školy stávaly nebezpečným místem a chlapci z nižších vrstev oblečení v obnošených šatech často sloužili jako hračka bohatším spolužákům. V České republice se jako první k této revoluční změně odhodlala Základní škola Františky Plamínkové v Praze 7, která se svým žákům rozhodla ušetřit starosti s oblékáním a zavést povinné nošení školních uniforem. I přesto, že je toto pravidlo na světě teprve pár let, můžeme již zpozorovat několik kladných ohlasů. Většina rodičů je se školními uniformami nadmíru spokojena a tento projekt podporuje. Školní uniformy stírají rozdíly v sociálním statutu žáků a jejich rodin či

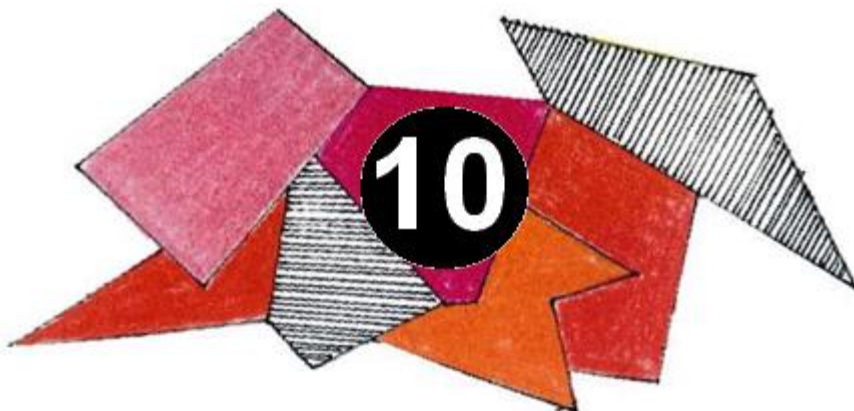
potlačují šikanu pramenící ze sociálních rozdílů mezi žáky. Podle většiny pedagogů by uniformy pomohly k posílení autority a zlepšení prestiže českého školství v očích veřejnosti a zahraničí. Tak trochu jinou cestu zvolili školy v Texasu a některých dalších amerických státech.

Rozhodli se tu pro jakési volnější „dress codes“ – nadiktovaly studentům možnosti a barvy, ze kterých si mohou volit, ale výběr konkrétního oblečení nechávají na nich. Toto zavedení reagovalo na popud některých studentů a pedagogů, kteří si stěžovali na nepohodlnost uniforem a také na skutečnost, že stejnokroje potlačují individualitu studentům. Hlavně v pubertě mohou mít studenti pocit bezmoci, protože se nemohou obléknout podle svého a tím pádem mají chuť provést nějakou rebelii. Uniformy by měly být slušivé, moderní a komfortní, aby se v nich

žáci cítili pohodlně. Neměly by být moc volné či upnuté, jelikož musí studentům zajistit dostatečnou volnost pohybu. Ve většině případů jsou studenti se školními uniformami spokojeni, cítí se prestižně a jsou na ně pyšní. Z tohoto tvrzení můžeme soudit, že školní uniformy mají zejména kladný ohlas. Můžeme tedy jen doufat, že se k zavedení školních uniforem rozhodne více státních škol a fenomén uniforem nezanikne. Možná si už i my brzy oblékneme školní uniformy a vrazíme vstříc novému dnu..

Hanča

ZDROJ: <http://www.agsb.co.uk/uniform.html>

Hokejka nám klepe na dveře!

Je mi ctí vám oznámit, abyste nastrašili veškeré smysly a chystali hlasivky. Nekonečné čekání na hokejový svátek je u konce. Zanedlouho hokejové arény v Praze a v Ostravě naplní fanoušci z celého světa. Avšak my, i s vaší pomocí, ukážeme cizincům, kdo je tu doma. Ano, hádáte dobře, hokejové Mistrovství světa už zanedlouho na vašem příjmači. Stihli jste-li zakoupit kousky papíru, které vám umožní vstup na stadiony, máte nervy ze železa nebo zatraceně dobré kontakty. Zasekané internetové stránky by nedokázal rozluštit ani nejmazanější hacker. Nestihli jste koupit vstupenky, nezoufejte. Jenom nevidíte hokejové hvězdy světové kvality, navíc se v České republice koná tento šampionát po dlouhých deseti letech. Ještě k tomu bude atmosféra na stadionech určitě úžasná. Aha, tak zoufejte. Jelikož nemám ani místo u televize, můžu se projít s kapesníkem k psychiatrovi. Se slzami v očích musím podotknout, že na kluky

(naše hokejové reprezentanty) je kladen obroský tlak. Všichni chtějí nutně nějaký úspěch, nejlépe zlatou medaili. A upřímně, čeští reprezentanti se v přípravě moc neukázali. A to nemluvím o mediálním náporu, jenž odpovídá velikosti TOHOTO PÍSMÁ. Nicméně, ať už tam Růža (trenér Vladimír Růžička) pošle kohokoli, bude to pro něj čest. Možná bych hokejistům doporučil přibalit prášky proti depresi, ale zase věřím, že borci, kteří hrají vyhocené zápasy v nejvyšších soutěžích, mají psychiku v malíčku. Na mnoha diskuzích se spekuluje o účasti české hvězdy. Jarda Jágr minulou sezónu prohlásil, že už s národákem končí. Jestli si nestřílel z reportérky možná neví ani on sám, ale řekl bych, že to byly ty jeho pověstné vtípky. Nechme se překvapit, kdo na nás vykukne na střídačce. Ale je tu jedna zaručená věc. Fanoušci si tento šampionát užijí, co nejvíce dokážou, a pivovarům se zvýší zisk, jelikož většina hospod

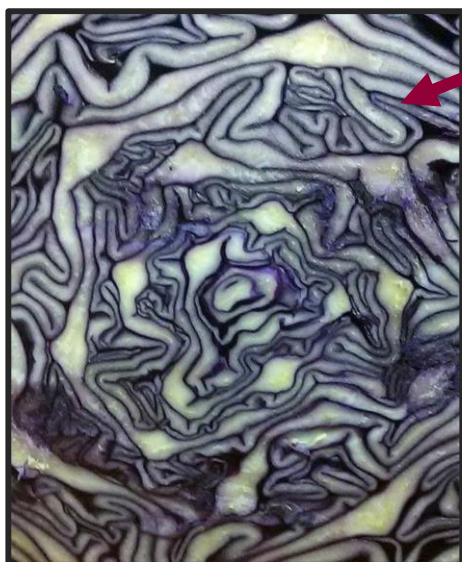
zažije pověstný hokejový kotel. V průběhu sedmnácti dní si vychutnáme vychlazenou hokejovou dvanáctku, na kterou budeme vzpomínat hodně dlouhou dobu. Ať už s medailí, nebo bez, věřím, že budeme na náš tým hrdí. Nebojte se všem ukázat červenomodrobílé barvy a fandit z plných plic, to k hokeji patří. Na prvního máje to vše vypukne, a o našem mužstvu to platí dvojnásobně. Chvilí po osmé hodině národák vyzve ambiciózní Tři korunky (Švédsko). Teď už stačí napsat jedině: Nastolte paniku a rychle chystat jídlo a pití na zápasy a doufejme i na finále. Vy šťastnější, co máte lupen, si užijte každou sekundu zápasu a nezapomeňte fandit jako lvi. A když bude po vyhraném utkání znít: „Kde domov můj?“, s hrdostí odpovězte: „V České republice!“

Michal Kupka

gCOMPETITION

soutěž

Víte, co je na fotografii zachyceno?

Pokud ano, neváhejte a napište nám to na email:

redakce.g@seznam.cz

Ze správných odpovědí bude vylosován jeden pisatel

Vítěz obdrží flash disk 8GB!

Uzávěrka soutěže 15. května 2015

11

„Vy ještě žebráte? Vždyť jsem slyšela, že jste vyhrál milion.“ „To je sice pravda, ale to ještě není důvod, abych přestal pracovat.“

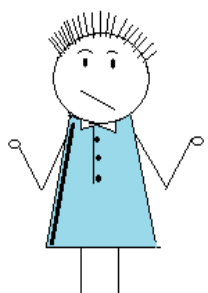
Jdou po silnici dva staříci a najednou kolem nich projede na motorce bezhlavý muž. Jdou dál a opět kolem nich projede bezhlavý muž na motorce. Když se to opakuje už popáté, jeden stařík povídá tomu druhému: „Hele Franto, nechceš si tu kosu dát na druhý rameno?“

Tři chlapi se chlubí svými dědečky. „Můj děda je skvělý plavec,“ říká první. „Vydrží plavat spoustu hodin!“ „To nic není,“ povídá druhý. „Můj děda jde plavat v šest ráno a vyleze až v šest večer.“ „To je toho,“ ušklíbne se třetí. „Můj děda začal v tomhle rybníce plavat před dvaceti lety a ještě z něj nevylezl!“

Rybce se podařilo dostat z rybářské sítě. Z posledních sil doplave pod kámen, zapne mobil a zdeseně čte: „Vítejte zpátky v síti...“

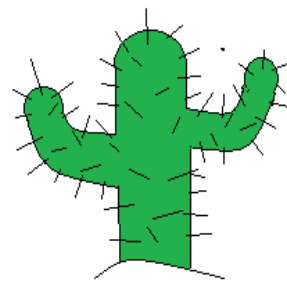
Řidič jede po prašné venkovské cestě a narazí na říčku. Zavolá na muže, který jde kolem: „Myslíte, že projedu?“ „Já myslím, že jo,“ odpoví venkovan. Řidič tedy vjede do říčky, ale během pár vteřin se auto potopí a muž si jen tak tak zachrání holý život. „Vy jste mi lhal!“ zařve na vesničana. „Vždyť je to alespoň tři metry hluboké!“ „To je divné,“ zavrtí hlavou vesničan. „Kachnám je to po prsa.“

V psychiatrické léčebně vejde doktor na pokoj pacientů a ptá se prvního: „Tak co, pane Kudláček, jak se máte?“ „Já nejsem Kudláček, já jsem Napoleon!“ „Ale kdo vám to řekl, že jste Napoleon?“ „No, Bůh!“ A z vedlejší postele se ozvalo: „Já jsem tomu cvokovi nic neříkal!“

Profesor

KAKTUS

DÍL 1.:
KONKURENCE

Nechápu, co proti mě všichni mají...

Vždyť se češu podle poslední módy...

Ohlédám se podle poslední módy...

THE MARRY'S OLD CLOTHES

THE MARRY'S OLD CLOTHES

Snáším se mluvit spisovně...

Pravím totéž.

To takový bábovka...

Čááá děcká!

OMG! Ježíši já umřel!